

KUKKA
KEVÄTNUMERO

VAPAAEHTOISTA MASOKISMIA?

Otin vastuun rakkaasta kiltalehdestämme Kukasta vuoden vaihteessa. Alkuun hiukan jännitti, mutta lohdutusta toi tieto siitä, etten yksin joutuisi lehdestä vastuuta kantamaan. Antin kanssa työskentely on tullut jo aiemmin miellyttäväksi ja toimivaksi havaittu.

**PÄÄKIRJOITUS
ILKKA JÄRSTÄ
VASTAAVA PÄÄTOIMITTAJA**

Siitä huolimatta kaikki meni pieleen; ensimmäinen lehti ilmestyy vasta nyt, toukokuun ollessa jo kulman takana. Tehtävät on ollut raskas, ajoittain jopa masokistinen ja päätoimittajan rooli on usein jäänyt opiskelu- ja työtehtävien taakse. Täyttääkö vapaaehtoistoiminta tarkoituksensa, jos lopputuloksena on lähinnä pahaa mieltä niin itselle, kuin muillekin?

En puolustele itseäni, enkä halua myöskään sääliä. Itse olen tehtävään asetunut ehdolle ja siihen valittu. Toivon kuitenkin teidän kaikkien ymmärtävän, että vapaaehtoistyötä ei aina voi priorisoida ensimmäiseksi. Valitettavasti yksityiselämästäni kärsijäksi on joutunut myös Kukka, jota suurella sydämellä silti haluan olla vielä vuosienkin päästä mukana tekemässä.

Viime aikoina Athenen piirissä on puhuttu paljon palkitsemisesta. Paras palkinto tästäkin lehdestä on kiitos. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, etteikö palaute, myös negatiivinen sellainen, olisi kaivattua. Pääasia on, että se on rehellistä.

SISÄLLYS

5	ME MUIDEN SILMIN	17	VARJOHALLITUS KYSY...
8	NÄKÖKULMIA VIESTINNÄN
OPISKELUUN	20	TUTKINNONUUDISTUKSEN
NUMEROITA
9	KIIHKOHUMANISMIA,
KAKKUKAHVEJA JA KAKSI
PÄIVÄÄ HYVÄÄ MIELTÄ	22	ATENESSA LIIKAA VESSA
SEKSIÄ
10	PHUKSIEN SALALIITTO	23	NÖRTTIEN DEMI JA
LÄNSIVÄYLÄ
12	ATHENEN HISTORIAA	26	VALMISTUNEET
14	ATHENE JA MAN@GER	27	KILLAN HIPPI
ARTTU ARSTILA
16	RADIOTALK	28	RISTIKKO

KUKKA KEVÄTNUMERO 1/2005

INFORMAATIOVERKOSTOJEN KILTA ATHENEN KILTALEHTI

PAINOPAIKKA LASERPAINO HELSINKI
PAINOS 100 KAPPALETTA & VERKKOJAKELU

VASTAAVA PÄÄTOIMITTAJA ILKKA JÄRSTÄ
PÄÄTOIMITTAJA ANTTI LUSTILA
TAITTO ILKKA JÄRSTÄ & ILONA MÄKINEN
KUVITUS ELLI PYYKKÖ & MATTI PARVIAINEN
VALOKUVAT MARKUS BERG & ANTTI LUSTILA

TOIMITTAJAT ELINA ARKKO, ARTTU ARSTILA, JANNE KÄKI, JOHANNES KOPONEN,
ANNI LAUKKANEN, JUHO MAKKONEN, JUHANI MYKKÄNEN, ILONA MÄKINEN, MEERI
NIEMINEN, MATTI PARVIAINEN, ANNA-KAISA PITKÄJÄRVI, AINO SARAKORPI

KILLAN IMAGOSTA

Athenen ylennyksestä ammattiainekerhosta killaksi tuli talvella täyteen kaksi vuotta, ja edelleen kiltamme on Otaniemen teekkariyhteisön nuorin ja pienin. Ja ehkä myös näkymättömin.

ANTTI LUSTILA
PÄÄTOIMITTAJA

Informaatioverkostojen koulutusohjelma ei saa huomiota aivan siinä määrin, mitä sen ainutlaatuinen asema ja oma sisäänotto voisivat edellyttää. Yhtä lailla kiltta on harvalle Otaniemen ulkopuoliselle tai yritysmaailman edustajalle tuttu.

Eikä taida kovin moni pääraKENNUKSELLA vastaantuleva teekkarikaan tietää, ketä ne athenelaiset ovat ja mitä opiskelevat - informaatiotekniikkaako? Totuus athenelaisten imagosta pyrittiin selvittämään kyselytutkimusella, jonka tulokset esitellään tässä lehdessä. Athenen sijoittumista ja erottumista Otaniemen ja Suomen kartalla pyritään selvittämään useammassakin jutussa.

Eivät ainoastaan killat ja koulutusohjelmat ole huolissaan omasta imagostaan, myös yksityishenkilöt. Kuten minä. Mitä muut minusta ajattelevat, vai ajattelevatko mitään? Olisiko imagokarTOITUS tarpeen?

Aula ei juurikaan pursua Athene-tietoutta

JOHANNES KOPONEN & ANTTI LUSTILA

ME MUIDEN SILMIN

MILLAISENA TEEMU TEEKKARI NÄKEE ATHENELAISET

Athenen imagokysely vuosimallia 2005 oli kaksiosainen: ensimmäinen osa käsitteli killan tunnettavuutta ja toinen muiden mielikuvia meistä athenelaisista. Ensimmäisen osan tulokset olivat masentavia, toisen yllättäviä – muut teekkarit tuntevat kiltamme valitettavan huonosti, mutta ne jotka tuntevat eivät välttämättä mahduta meitä niihin stereotypioihin, joihin itse saatamme ajoittain langeta. Otanta oli 38 Teemu Teekkaria laajasta kirjosta eri koulutusohjelmia.

Ensimmäinen monivalintakysymys väitti Athenen olevan joku seuraavista: teekkarivaltiotieteilijöiden järjestö, bioinformaatiotekniikan opiskelijoiden kilta, informaatioverkostojen koulutusohjelman opiskelijoiden kilta tai Helsingin pro-Kreikka -yhdistys. Vain kuusi kymmenestä vastaajasta osasi piirtää ympyrän informaatioverkostojen killan kohdalle. Annettuihin vaihtoehtoihin nähden saavutus on heikko: moni ei ole koskaan kuullutkaan Athene-nimisestä killasta. Kuitenkin esimerkiksi Prodekon tunnistaa TUTA:n killaksi lähes jokainen Alvarin aulaaulassa oleskeleva.

Vaikka Athene suuntautuu muhinkin teekkarikiltoihin nähden poikkeuksellisen paljon myös TKK:n ulkopuolelle, emme saa unohtaa teekkareita: informaatioverkostot on jonkinlainen silta diplomi-insinöörien ja muiden välissä – jos unohdamme sillan toisen puolen tukipalkkien peruskorjauksen silta sortuu. Tietysti on tärkeää käydä muiden kiltojen tapahtumissa, mutta vastavuoroisesti olisi tärkeää, että Athenella olisi tapahtumia joihin muiden kiltojen edustajat voisivat tulla sankoin joukoin tietäen, että kyseessä on Athenen ta-

pahtuma jossa käyvät kaikki.

Erittäin hyvä kanava kiltatietouden levittämiseen olisi myös sellainen kiltalehti, jota todella haluttaisiin lukea muillakin kiltahuoneilla kuin Olohuoneella. Tällaisen lehden luominen vaatisi tietysti kekseliäisyyttä, luovuutta, pitkäjänteisyyttä ja uskallusta, mutta näitähän meiltä pitäisi löytyä. Kukka on toki piristävän erilainen, mutta sen tekijärinki valitettavan suppea.

Toinen ja kolmas kysymys vaativat jo hieman syvempää tietoa killastamme: kysyimme Athenen haalarin väriä ja Olohuoneen sijaintia antaen kolme vaihtoehtoa molempiin. Niistä, jotka tunnistivat killan ensimmäisessä kysymyksessä, peräti vajaa 80% tiesi Olohuoneen sijaitsevan Tietotekniikan talolla ja 65% muisti haalareiden vihreyden. Toisaalta vain 40% kaikista vastaajista vastasi oikein jokaiseen ensimmäisestä kolmesta kysymyksestä.

Ei tietenkään ole välttämättä tarpeellistakaan, että kaikki teekkarit muistaisivat ulkoa kiltahuoneemme sijainnin ja haalarien värityksen, mutta toisaalta erittäin hyvä

tietämys kiltahuoneestamme ker-
too kyllä, että se erottuu edukseen.
Vaikka tämän kyselyn alkuperäi-
nen tarkoitus oli tuoda esiin niitä
stereotyyppioita, joita meistä viljel-
lään, alkaa pikkuhiljaa vaikuttaa,
että ehkä meidän sopisi viljellä ni-
tä itse. Meidät tulisi tietää ja erottaa
muista ei niinkään haalarin värin
kuin sen pohjalta, mitä me todella
olemme: 22% niistä, jotka tiesivät
Athenen olevan infon kilta oletti-
vat, että luemme keskimääräistä
enemmän laajaa fysiikkaa.

Kyselyn loppuosa koostuikin
pääsääntöisesti yrityksestä kartoit-
taa meitä kohtaan ylläpidettyjen
stereotyyppioiden luonnetta. Väite-
lauseisiin – tyyliin ”Yleistäen voi
sanoa, että athenelaiset ovat nört-
tejä – sai vastata vain kyllä tai ei.
Ainoastaan niiden, jotka ensim-
mäisessä kyselyn osassa osoittivat
tietävänsä suurin piirtein mistä
on kysymys, vastaukset on otettu
huomioon.

Väitimme, että athenelaiset ovat
humanisteja, nörttejä, TUTA-me-
nestyjiä, hippejä ja teekkareita.
Selvisi ehkä hieman yllättäinkin,
että athenelaiset ovat muiden mie-
lestä enemmän humanisteja (60%
vastaajista) kuin nörttejä (37%) ja

vähemmän TUTAlaisia (40%) kuin
hippejä (55%). Toisaalta tämä on
ehkä selitettävissä ainakin osittain
sillä, että informaatioverkostojen
koulutusohjelma mainostaa ”hu-
manistisuuttaan” ja, kuten eräs
vastaajista totesi: ”Kukaan ei me-
nesty tuotantotaloudessa.”

Prosentit eivät kuitenkaan ole
kovin rankkoja: monissa vastaus-
papereissa olikin päädytty ratkai-
suun, jossa jokainen edellämäini-
tuista vaihtoehdoista oli ’kyllä’.
Tätähän informaatioverkostot
oikeastaan onkin – melkein mitä
vaan. Kuitenkin sellaisia vastaa-
jia, joiden Athenetietämys vaikutti
rautaiselta, ei ollut kuin koural-
linen. Toki voidaan kysyä, kuin-
ka tärkeää tunnettavuus sitten on
teekkarimaailmassa. Killassa, josta
valmistuu myös monia mainosalan
ammattilaisia, tunnettavuuden tär-
keys pitäisi olla itsestäänselvyys.
Keinoja imagon parantamiseen on,
ja tunnettavuuden kohentamisen
seuraukset tuntuisivat varmasti
monissa eri piireissä. Vain tekoja
tarvitaan.

NÄKÖKULMA VIESTINNÄN OPISKELUUN

MEERI NIEMINEN

Yliopiston viestinnän laitoksella opiskellaan erityisesti organisaatioviestinnässä ihan samoja asioita kuin meillä TKK:lla: visioita, missioita, strategioita, hiljaista tietoa ja johtamisen haasteita. Gradu ja tehdään hyvin samanlaisista aiheista kuin meillä dippatöitä. Onko opiskelu siis täysin samanlaista kuin meillä? Päätin ottaa selvää hakeutumalla viestinnän sivuaineopiskelijaksi.

Puhumme samoista asioista lähestulkoon samanlaisella kielellä, mutta lähestymistapa on täysin erilainen. Vasta yliopistolla olen tajunnut, kuinka suuresti TKK on minut aivopessyt: kohtaan luennoilla samanlaisia näkemyksistä omista kannanotoistani kuin aikoinaan tutapojilla olisin ollut valmis antamaan luennoijille, jotka esittivät suuria viisauksia tasolla ”yrityksen ainoa tehtävä on tuottaa rahaa omistajilleen”.

Ei sinänsä, etteikö myös yliopisto jättäisi vaikutusta ihmisiin. Jo vuoden opiskelujen jälkeen yliopistolaiset puhuvat sujuvasti katsonta-asetelmista ja valtaistamisesta, jotka tuntuvat teekkarin suussa sanoina hieman keinotekoisilta. Puhuttuna en niin muokattua ja käsitteellistä kieltä ymmärrä lainkaan, mutta kirjoitettuna voin kahlata hitaasti hämmentäviä käsitteellistämisiä läpi sana sanalta. Jos olen oikein ymmärtänyt, kyse ei ole edes alan termeistä, vaan pyrkimyksestä käyttää suomen kieltä mahdollisimman täsmällisesti. Vieraskielisiä termejä ei juuri käytetä, lukuun ottamatta muutamaa sivistyssanaa – hegemonia, diskurssi, legitimointi.

Menessäni yliopistolle kuvittelin olevani feministi, mutta opintojeni aikana minulle on selvinnyt, että olen säyseä lamma, joka alistuu ihan mihin vain. En ikinä lakkaa ihmettelemästä sitä, mistä kaikesta voidaan löytää heikompien alistamista ja salaliittoteorioita.

Käytännön asioissa yliopistolla todella elää suurempi akateeminen vapaus, jonka rinnalla TKK tuntuu kovan natsikurin laitokselta. Yhdellä kurssilla kuultua:

”Koska meillä on tässä tämä vertaisarviointi heti esseiden palautuksen jälkeen, olisi toivottavaa, että palauttaisitte nämä aikataulussa, mutta enhän minä tietysti voi teitä pakottaa, kun tiedän, että teillä on paljon muutakin tekemistä. Kunhan palautatte toukokuun loppuun mennessä”. Hieman erilaista kuin toisten TKK:n luennoitsijoiden tapa ilmoittaa dl:t sekunnin tuhannesosien tarkkuudella.

Kaiken kaikkiaan opiskelu yliopistolla on ollut paljon avartavampi kokemus kuin kuvittelin. Kuitenkin työelämässä pääsee ja joutuu työskentelemään muidenkin kuin TKK:n muokkaamien insinööriemelten kanssa. Sitä paitsi tavallisissa, arkisissa asioissa ne medialaiset ovat aika samanlaisia kuin me muut.

KIIHKOHUMANISMIA, KAKKUKAHVEJA JA KAKSI PÄIVÄÄ HYVÄÄ MIELTÄ

MATTI PARVIAINEN

Alkuvuodesta mainostettu, toista vuotta peräkkäin kiltamme suosiota nauttinut Viestinnän tutkimuksen päivät innosti minut viestinnän johdatuskurssin käyneenä tutkimaan semman aiheita tavallista tarkemmin. Teemojen joukosta nousivat esiin viestintä- ja tietoyhteiskuntaa koskevat alustukset sekä kansalaisuus globalisoituvassa maailmassa. Ehdin jo pelästyä, mutta onneksi seminaari tarjosi hieman kouriintuntuvampaakin sisältöä: televisio- ja radiohistoriaa, dokumenttielokuvan nykytilaa, mediafilosofiaa ja naistutkimusta! Kun huomasin seminaarin virallisen ohjelman ulkopuolelle jäävät puuhut, olin jo ilmoittautunut.

Työryhmiin osallistuminen herätti hieman epäluuloja – niitä kun oli johtamassa joitain tosi tärkeältä kuulostavia professoreja, ja viralliset www-sivut puhuivat mahdollisuuksista esitellä omaa tutkimustaan... Kuunteluoppilaan roolissa osallistuminen kuitenkin kannatti, enkä nähnyt ainuttakaan huonoa esitystä koko seminaarin aikana! Etenkin virallisen osuuden päättänyt paneelikeskustelu tutkimuksen haasteista herätti ajattelemaan – ja nauramaan.

Tapahtumasta vastasi joukko viestinnän akateemisia laitoksia ja yhdistyksiä, oheistoiminnasta HY:n viestinnän ainejärjestö Media.

Yli kolmestasadasta osallistujasta noin 70 oli opiskelijoita Helsingistä, Vaasasta, Jyväskylästä ja Otaniemestä. Poikkitieteelliset suhteet kehittyivät melkoisesti, ainakin kun rohkeni väittelemään sanomalehden tulevaisuudesta journalistikkojen kanssa. Intellektuellia tunnelmaa suhteiden luomiseen oli viritetty Mellunmäestä lähtien!

Tämän luokan vuorovaikutteisuuden eteen kannattaa nähdä vaivaa. Mitäköhän TKK:n ja Athenen pitäisi järjestää houkutelakseen ulkopaikkakuntalaiset verkostokaverit paikalle? Olisiko humanististen piirien suosiman “tkk-insinöörin” käsitteen määrittelyä syytä päivittää?

Viestinnän opiskelijat Athenen vieraina Otaniemessä.

Phuksien salaliitto

Janne Käki & Juho Makkonen

Uusi vuosikurssi tuntuu aina vanhempien tieteenharjoittajien näkökulmasta menestyvän paremmin kuin nämä itse aikanaan. Niin oli silloin, kun olin itse phuksi, ja niin on myös nyt. Lähes kaikki phuksit tuntuvat käyvän paljon enemmän kursseja kuin oman vuosikurssini edustajat phuksivuotenaan ja myös saavan niistä parempia arvosanoja. Näille virtuoosille Karttaelementit ja Pelipoikkeukset ovat selvää kauraa, eikä matriisien transpoinointi kirvoita heiltä lainkaan samanlaisia tuskankyyneliä kuin meiltä aikoinaan. Tietysti usealla on jo takanaan huipputason duunejakin, jollaisista me saamme vielä vuosikaudet vain haa-veilla.

Lisäksi lähes kaikilla tuntuu olevan jokin erityislahjakkuus: yksi on mestarikoodari, toinen huippumusiikko, kolmas lahjakas graafikko. Joku neljäs on tietysti kaikkea tätä kerralla. Bileitäkin mokomat jaksavat jatkua aina aamuun asti, kunnes tulee aika rientää jälleen luennoille menestystä ammentamaan. Wanha katsoo väsyneenä sivusta sitä menoa, kunnes ihan hengästyy.

Phukseista on selvästi muodostunut voimakas yhteisö, joka elää omaa elämäänsä. He kokoontuvat salaisiin tapaamisiin ja juonittelevat hämärillä irkkikanavilla, joiden pelkkä olemassaolo on vanhoilta parroilta tarkkaan varjeltu salaisuus. He lähettelevät Athenen juorupalstalle ja seukkauspalveluun koodattuja viestejä, joiden kryptiset kiemurat aukenevat vain phuksiyhteisöön vihkiytyneille – ulkopuolisen ei siis ole toivoakaan saada kräkätyskiuusimpien kohusalahuuhujen sisältöä.

Hämätäkseen muita he puhuvat omituista salakieltä:

- *Et sitten saanut markusteltua?*
- *Kelaa tän kekripullan laatua!*
- *Ei viiטים nasnailla tänään, taidan joutua mikkoilemaan.*

Me vanhemmat athenelaiset, joiden oma jalostunut kielenkäyttö vielä alkusyksystä oli phuksipalleroille vierasta ja pelottavaa akateemista kulttuuria, saamme jo tässä vaiheessa vuotta huomata, ettemme ymmärrä uusimpien infolaisten puheesta kuin random sanan sieltä, toisen tuolta. Olemme pahemmin hukassa kuin phuksimme syyskuun alkupäivinä.

Mitä tämä kaikki oikein tarkoittaa? Onko tekeillä salaliitto? Tapahtuuko vaalikokouksessa 2005 vallankaappaus? Tai jo aikaisemmin?

Tämän Kukan liitteenä on sanasto, joka tarkoituksena on valottaa hieman sitä, mistä – ja miten – näissä suljetuissa sisäpiireissä todella puhutaan.

Athenen historiaa osa I:

Vuosi 99 - Alku

Aeistä harva muistaa enää aikaa jolloin infoa mainostettiin lehdissä kuumimpana ja seksikkäimpänä opiskelupaikkana ikinä. Harvemmillä nykyopiskelijalla on kokemusta it-huuman viime henkäyksistä, jotka infopioneerit pääsivät kokemaan. Ennen kuin kaikki pääsee unohtumaan ja ne, jotka asioista jotain tietävät, katoavat työelämään, on aika jakaa tietoa jälkipolville. Arkistointi alkakoon!

Koulutusohjelmamme historia alkaa periaatteessa jo vuodesta 1997, kertoo tietotekniikan osastolla työskentelevä professori Tapio ”Tassu” Takala. Tuolloin rehtorin asettama työryhmä ehdotti loppuraportissaan laaja-alaisen viestintäinsinöörin koulutuksen suunnittelun aloittamista. Korkeakoulussamme oli huomioitu tarve uudennlaiselle insinöörille, joka ymmärtäisi taloutta, tekniikkaa ja ihmisiä. Lisäksi tietotekniikan osastolla oli rekrytointiongelmia – alan opiskeluihin ei saatu houkuttua osaavia naisia.

Vuoden 1998 alkupuolella asia nousi uudelleen esiin ja päätös uuden koulutusohjelman perustamisesta informaatioverkostojen nimellä tehtiin korkeakoulun hallituksessa syksyllä 1998. Koulutusohjelman suunnittelua johti professori Pirkko Oittisen luotsaama työryhmä, jonka työssä otettiin huomioon myös uuden uusia-media-alan vaatimukset. Heti alussa uudennlaisen insinöörin tutkintoon haluttiin mukaan myös poikkeittieteellisyyttä. Näille opinnoille oli tehtävä jotenkin tilaa. Heräsi uusi kysymys: ”Voiko insinööriksi valmistua opiskelematta fysiikkaa?”, Takala kertoo.

Ennen koulutusohjelman perustamisen päättämistä, piti uudelle ohjelmalle saada nimi. Erilaisia pitkiä sanayhdistelmiä, jotka olisivat sisältäneet kaikilta opiskelluilta aloilta jotain, pyöriteltiin. Takala kertoo ehdottaneensa lopulta TAIK:n Pallas-ohjelman innostamana jotain lyhyttä ja yksinkertaista: Athenea. Tämä herätti innostusta työryhmän muissa jäsenissä, mutta lopulta korkeakoulun hallitus päätti nimetä ohjelman informaatioverkostoiksi.

Studio-kurssit ovat olleet mukana infon opinnoissa alusta asti. Kehitystä on tosin tapahtunut, kertoo syksyllä 1999 opintonsa infolla aloittanut Juho Seppänen. Ensimmäinen vuosikurssi sai toimia koekaniineina. Syksyllä 1999 peruskurssit ja suunnan opinnot olivat kurssitasolle asti suunnitellut. Sen sijaan silloiset viisi pääainetta olivat suunnittelussa nimi- ja sisältötasolla. Sekä OLO-opetus että pääsykokeen aineisto-osuus lainattiin lääketieteellisestä koulutuksesta. Ensimmäinen aineistokoe jopa järjestettiin yhdessä Helsingin yliopiston lääketieteellisen tiedekunnan kanssa.

Ensimmäisistä infolaisista noin puolet oli koulutusohjelman vaihtajia, Juho Seppänen kertoo. Tuolloin abi-esitteissä mainostetut persoonallisuuserot olivat nykyistä näkyvämpiä opiskelijoiden kesken. Infopioneereilla oli valtaa vaikuttaa koulutusohjelman tulevaisuuteen, joka oli vielä hämärän peitossa. Juhon mukaan infon ilmapiiri oli vertaansa vailla, kaikki olivat mukana tekemässä jotain uutta ja mahtavaa. Info on aikakautensa tuote, saoo Juho ja muistelee infon mediassa ja yrityksissä herättämää innostusta, joka oli mittakaavassaan ainutlaatuista.

Vuoden 1999 infolaisfuksit aloittivat teekkaritaipaleensa tietokillan fuksiryhmissä, mutta tarve omalle toiminnalle syntyi pian. Athenen ensimmäisen puheenjohtajan Oskari Kettusen organisoimana ammattiainekerho perustettiin jo syksyn 1999 lopulla. Kerhon toiminnassa haluttiin välttää turhaa byrokratiaa. Toimintaa järjestettiin uusista lähtökohdista ja kaikki aloitettiin puhtaalta pöydältä. OLO-fuone oli vielä siisti ja siellä pystyi jopa pitämään palavereja ulkopuolisten kanssa. Ensimmäinen legendaarinen exkursio järjestettiin Satama Interactiveen vuoden lopulla.

“Athenen historiaa” on artikkelisarja, jonka seurassa vanhat nostalgikot pääsevät elämään nuoruutensa uudestaan ja infopuhsit oppivat lisää jalosta perimästään. Mikäli sinulle on kertynyt valokuvia joko digitaali- tai paperiformaatissa vuosilta 2000-2002, otathan yhteyttä ilkka.jarsta@hut.fi.

ATHENE JA MAN@GER ANNA-KAISA PITKÄJÄRVI

Man@gerin kerhohuoneella, Hervannan sydämessä, kuhisee. On luentotauko ja kahvittelemaan on saapunut opiskelijoita fukseista n:nännen vuoden teekkareihin asti. Exculla on käyty ja sitsivierailuitakin on tehty. Aiheen ei pitäisi olla vieras, mielipiteitä pitäisi olla. Mitä mieltä man@gerilaiset siis ovat Athenesta ja athenelaisista?

Alkuun vastaileminen on varovaista. Kukaan ei uskalla sanoa ääneen oikein mitään. Olli muistelee, että Man@ger taisi joskus antaa lahjaksi täytetyt haalarit Athenelle ja niitten pitäisi nyt olla jossain kiltahuoneella. Ja jollain exculla joku kusi niitten nurkkaan. Elisa muistaa hienon haalarimerkin. Athene nimestä tulee mieleen Saaralle joku kreikkalainen tarusto. Naurua riittää, kun joku muistelee, että informaatioverkostojen koulutusohjelman nimeksi oli suunniteltu alun pitäen Athenea.

- Minusta niitten yhdistyksellä on helvetin porno nimi, toteaa Timo.
- Niin mutta olisko hienoo sanoo että mää opiskelen Athenee, joku nauraa.

Jussi on ensimmäinen, jolta saa herumaan kunnan kommenttia itse opiskelijakollegoista.

- No ne ovat helsinkiläisiä ja nehän nyt on vähän sellaisia, ei millään pahalla, vähän turhan tärkeitä. On ne kuitenkin mukavia, kun niihin vähän tutustuu.

Jenni vahvistaa asian. Hän tuntee yhden mukavan pojan Athenelta. Hän myös muistelee, että exculla taisi olla Man@gerin pojilla taistelua jostain nädistä Athene-tytöstä, tosin kuka sitten lopulta voitti, jää epäselväksi. Nimettömänä pysyttelevä hallitusneito haluaa tiivistää Athenen miesten ulkonäön kahteen sanaa: hyvän näköisiä.

Mikko muistaa käyneensä sitseillä vieraana. Hänestä athenelaiset olivat hyvin avuliaita ja ystävällisiä. Kerhohuoneella kuitenkin pohditaan pitkään, olivatko ne avuliaat ja kohteliaat sittenkin Espooseen muuttaneita tamperelaisia.

Athenelaisten laulutaitoa muistellaan ristiriitaisin fiiliksin:

– Siis osaavathan ne laulaa ja osaavathan ne paljon lauluja, mutta äijätkin laulavat kuorossa jotenkin sillain hintahtavasti, kertoo Jussi.

Toinen Jussi vahvistaa asian. Hänen mielestään man@gerilaiset ovat paremmin sisäistäneet sen, että teekkarilaulu on voimalaji eikä taitolaji. Ääntä lähtee huomattavasti enemmän.

Mikko pysyttelee samalla linjalla

– Kyllähän ne yrittävät kovasti, mutta on se ihan erilaista laulamista.

Myös viinanjuontikulttuuri pidetään athenelaisten keskuudessa vähän hienostelevana. Esko kertoo olleensa Tampereella ravintola Panamassa samaan aikaan ja havainneensa, etteivät Espoon vieraat osaa lainkaan ryypätä. Jussi on samaa mieltä.

– Kyllähän niillä on vähän erilainen illanviettokulttuuri. Ne ovat paljon rauhallisempia. Me kun juodaan olutta ja paljon niin ne juovat sitten jotain kuohuviiniä.

Piia tulee keskeyttämään rönsyilevän keskustelun.

– Älkää ny viittikö pelkkää pahaa puhua, tää tulee kuiteskin johonkin niitten kiltalehteen. Te ootte vaan kateellisia helsinkiläisille.

– No mutta kun tuntuu, että ne kaikki on varmaan kotoisin Turusta, toteaa Olli.

Jussi on Ollin kanssa vähän samoilla linjoilla. Lisäksi hän muistelee, että Athenen puheenjohtaja taitaa olla joku partainen pitkätukkahippi.

Kuitenkaan kellään ei löydy leikkimielistä naljailua lukuun ottamatta mitään pahaa sanottavaa athenelaisista. Joku tulee tulokseen, että ne taitavat olla vähän samanlaisia tiedonheiluttelijoita kuin man@gerilaiset. Athenelaisia kuulemma odotellaan myös innokkaasti vieraksi vuosijuhliin.

– Joo, voisivat käydä välillä sivistyksessä täällä Tampereella.

– Ja voisivat tuoda kosteita lahjoja, koska ne ovat mukavampia kuin pehmeät.

Lopuksi kerhohuoneelta halutaan lähettää vielä terveisiä koko teekkarikylään:

– Kaikkien teekkarikylässä olisi syytä desinfioida lavuaarinsa. Siellä saattaa olla joku ylläri.

RADIOTALK

Elina Arkko

Satuin eräänä päivänä kuuntelemaan YleX:ää, missä naisjuontaja kertoi juttua kaverinsa gynekologikäynnistä. Juontaja kertoi kauhistuneena kuinka lääkäri ei ollut löytänyt hänen kaverinsa kohtua rutiinitutkimuksissa. Olin varmasti monen muun kuuntelijan kanssa erittäin kiitollinen tästä tiedosta, olotila lähenteli infoähkyä. Kiitän onneani ettei minun tarvitse toimittajan ominaisuudessa selostaa tätä tekstiä suorana lähetyksenä tuhansille kuuntelijoille, vaan saan pohdiskella ja muokata sanojani tarkkaan ennen kuin ne julkaistaan Kukan tuhatpäiselle lukijakunnalle. Lehdessä painettu sana on useimmiten harkittua, mutta radiossa monien toimittajakollegojen lentävät lauseet sinkoilevat yksinäisen puhujan kopista eetteriin vähän turhankin spontaanisti. Useimmat radiokanavat ovat suunnanneet tarjontansa musiikinystäville, jotka eivät kaipa musiikin lisäksi kuin pari halkaistua vitsiä ja meno jatkuu. Juontajilla on parin minuutin pituisia tähtihetkiä kuitenkin päivän mittaan useampia

niin, että välillä hiljaisia hetkiä täytetään väkisin väännetyillä jutuilla. Tulee mieleen se kerta silloin kun kuuntelin YleX:ää... Kasvottomien ja alati vaihtuvien kuulijoiden kanssa jaetaan melkein kaikki gynekologikäynneistä mielipiteisiin, huoliin ja muihin tarinoihin. Ja kun omat tarinat loppuu niin sitten kerrotaan naapurin ja kaverinkin jutut. On siis syytä valita kaverinsa tarkkaan ja välttää radiojuontajia lähipiirissä!

Useimmiten juontajien juttuja kuitenkin on valvomassa On Air-tuottaja suurempien sammakoiden välttämiseksi. YleX:n tuottaja Satu Kurvinen kertoo, että heidän juontajiltaan toivotaan juttuihin positiivista asennetta: "Puheenaiheet näkökulmiltaan toivoisi olevan toivoa antavia, maailmassa on jo ihan tarpeeksi surua." Niinpä, kuinka paljon helpottikaan kuulla gynekologikäynnistä... Ja miksi siitä ei saisikaan kertoa, sillä "Me voimme puhua kaikesta, mutta olennaisinta on se, miten asiasta puhutaan", Kurvinen jatkaa. Alkaa jotenkin tuntua siltä, että kaikki aiheet on todellakin käsitelty – itsesensuuri kunniaan!

VARJOHALLITUS KYSYY...

From: Jouni Jaakkola <jejaakko@cc.hut.fi>
To: X <x@varjohallitus.xxx>
Subject: Re: Athenen maine

>Informaatioverkostojen koulutusohjelman maine on vielä
>TKK:n sisällä vähäinen, eikä koulutusohjelman käynnis-
>tämisen yhteydessä havaittavissa ollutta hypeä ole oltu
>lähelläkään viimevuosina. Sama koskee opiskelijoiden yh-
>teisen järjestön, Informaatioverkostojen kilta Athene ry:
>n näkyvyyttä TKY:n piirissä. Kuten vielä julkaisematon
>Kukkaan tehty kysely osoittaa, on keskiverto-opiskelijan
>tietoisuus Athenen olemassaolosta ylipäänsä vähäistä, pu-
>humattakaan tarkemmista yksityiskohdista. Myös Tampereen
>kirjeenvaihtajamme toimittama artikkeli osoittaa, ettei
>edes läheisin sikäläinen ystävyysjärjestömme ole kovin-
>kaan perillä Athenen toiminnasta.

>

>Kaikella tällä on selvä vaikutus muun muassa informaatio-
>verkostolaisten työllistymismahdollisuuksiin etenkin ke-
>sätöitä ajatellen, mutta myös sekä koulutuksen myöhemmissä
>vaiheissa että valmistumisen jälkeen.

>

>Onko hallitus suunnitellut vuodelle 2005 jonkinlaista
>imagonrakennusohjelmaa, jolla yllämainituista ongelmista

>päästäisiin eroon ja tätä kautta sekä koulutusohjelman
>että killan ja sen jäsenten mainetta pystyttäisiin paran-
>tamaan kaikkien sidosryhmien piirissä?
>
>Ystävällisin terveisin,
>
>X
>varjohallituksen jäsen

Informaatioverkostojen koulutusohjelman tunnettavuus on kokoomme nähden kyllä ihan merkittävä. Koulutusohjelmaan kohdistunut hype on toki alkuaikojen jälkeen laantunut mutta sehän nyt on aivan ymmärrettävää, ussihan se on joka viehättää. Killan näkyvyys TKY:n sisällä oli vielä pari vuotta sitten aivan eri luokkaa kuin nykyään, parannusta on tapahtunut huomattavasti. Nykyään ei sentään muiden kiltojen aktiiveille tarvitse pahemmin selittää että mikä Athene on. Phuksit eivät sitä juurikaan ikinä tiedä, mutta eipä ne tiedä mikä on Prodekokaan. Johtunee epäkuvaavasta nimestä lähinnä.

Kysymyksessä esiintyy outous: "Kaikella tällä on selvä vaikutus muunmuassa informaatioverkostolaisten työllistymismahdollisuuksiin etenkin kesätöitä ajatellen..". Kuulostaa aika oudolta että koulutusohjelman ja killan tunnettavuus TKY:n sisällä vaikuttaisi "selvästi" kesätyöllistymiseen. Ehkä erittäin pitkällä tähtäimellä sillä alkaa olla vaikutusta mutta kyllä ne yrityssuhteet paljon tärkeämpiä ovat. Ja miksi edes olettaa muiden tietävän kovin tarkkaan koulutusohjelmamme sisältöä? Moniko meistä on kovin tarkkaan tutustunut muiden osastojen koulutusohjelmiin?

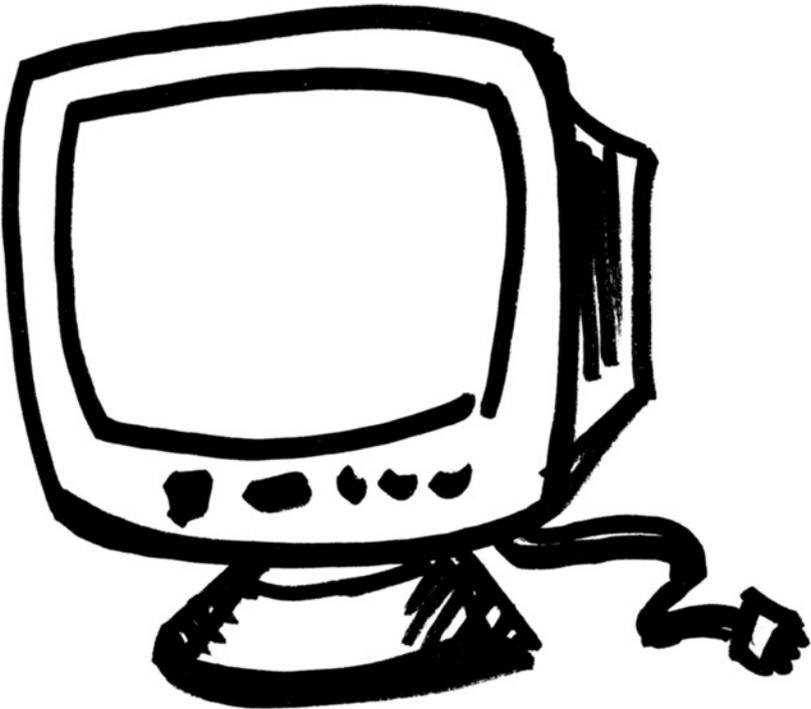
Vastaus kysymykseen imagonrakennusohjelmasta on kielteinen. Kyseinen asia ei ole ainakaan vuoden 2005 fokuksena. Tänä vuonna keskitytään erityisesti dokumentointiin, jatkuvuuteen ja parhaamme mukaan alumneihin. Tämä ei tietenkään tarkoita etteikö asialla olisi väliä, tuo nyt ei vaan tunnu vakavalta ongelmalta, hyvä jos ongelmalta ollenkaan. Tunnettavuus on jo ihan kohtuullista ja hallitus ja muut toimijathan tekevät jatkuvaa edustustyötä joka tunnettavuutta suoraan parantaa. Muun muassa kiltaneuvostossa, phuksitoimikunnassa, IE-toimikunnassa ja liikuntaneuvostossa edustetaan jatkuvasti edaattoriamme unohtamatta.

TKY:n sisäiseen tunnettavuuteen vaikuttaminen ei todellakaan ole nopea prosessi. Pikku hiljaa identiteettimme kehittyessä meidänkin kehittyä perinteitä joista meidät tunnetaan. Tuollaisia perinteitä voivat olla esimerkiksi omat laulut, läsyäkin olisi

tarkoitus työstää. Jollain hauskalla tempauksella saisi varmasti nimeä kuuluviin. Toki niinkin yksinkertainen asia kuin omat haalarit (joita varsinaisesti vasta kahdella vuosikurssilla) ovat merkittävä tekijä. Tuokin tilanne vaan paranee vuosi vuodelta kun vihreitä vuosikursseja puskee lisää.

Yleinen kiltalaisten näkyvyys TKY-tasolla on ollut aika heikkoa, siinä voisi ehdottomasti petrata. Haalareita ei kovin hanakasti pidetä ja TKY:n tapahtumissa käy kovin harva Dipolibileitä lukuunottamatta. Muiden kiltojen phuksibileet, ullismäenlasku, TKY:n vuosijuhlaviikon tapahtumat, Phuksien juhlasitsit ja ISOhenkilötapahtumat ovat esimerkkejä tapahtumista joiden kautta näkyvyyttä voitaisiin parantaa mutta niin ei vain ole tehty. Kilta tuleekin tiedottamaan aktiivisemmin kyseisistä tilaisuuksista nähdä killan ulkopuolista elämää. Ongelmaa tässä nyt ei kuitenkaan ole, turha hätäillä kun ollaan niin nuori ja pieni kilta. Kyllähän infotsiksit on jo ihan peruskäsite Otascenessä:)

Jouni Jaakkola
Puheenjohtaja

Tutkinnonuudistuksen numeroita

- Tällä hetkellä 40 opintoviikkoa vuodessa suorittava opiskelija valmistuu diplomi-insinööriksi 4,5 vuodessa. 30 opintoviikon vuositahdilla valmistuminen odottaa 6 vuoden päässä.
- Koska yhden opintoviikon keskimääräinen työtuntimäärä on 40, opiskelija tekee töitä 7200 tuntia tutkintonsa eteen.
- Uuden tutkinnon opintopiste on määritelty siten, että 60 op vastaa vuoden työtä, 1600 työtuntia. Yksittäinen piste taas vastaa noin 27,7 työtuntia. Puolen vuoden urakka, 20 opintoviikkoa, vastaa tarkalleen 30 opintopistettä.
- Uusi tutkinto on 300 opintopisteen laajuinen, eli vastaa 8000 työtuntia. Uudistuksen myötä tutkinto siis laajenee nimellisesti TKK:lla noin 20 opintoviikkoa, yliopistolla noin 40 (DI-tutkinto nyt 180ov, yliopiston maisterintutkinto 160ov).
- Ensimmäisen esimerkin vauhdilla opiskeleva suorittaa uuden tutkinnon tasan viidessä vuodessa.
- Koska ensi vuonna opetus- ja tenttiviikkoja kertyy vain 35, pitäisi opiskelijan ahkeroida 46 tuntia viikossa pysyäkseen viiden vuoden tavoitteessa. Ongelma ei johdu vain tutkinnonuudistuksesta, vaan myös yliopistojen loma- ja opiskelukausiensa rakenteesta, jonka takia vuodesta noin neljä kuukautta ei kuulu lukuvuoteen.
- Yksittäisten kurssien erilaiset muuntokertoimet johtuvat siitä, että kurssien sisältöjä ja todellista työmäärää on mietitty uudelleen.

Ilona Mäkisen kysymyksiin vastasi Hanna Koskinen, TKY

TEKin harjoittelijapalkkasuositus

Vuosikurssi	Opintoviikot	Suositus (euroa/kk)
I	(25-)	1590
II	(50-)	1680
III	(75-)	1770
IV	(100-)	1860
V	(130-)	1950
VI-	(160-)	2040

Mistä tahansa työelämään liittyvästä voi kysyä neuvoa TEK:istä! Ensiapua antaa killan yhteyshenkilö *Ilona Mäkinen* (ilona.makinen@hut.fi), suuremmissa hädässä palvelee myös TKK:n TEK-yhteyshenkilö *Anna Himmanen* (anna.himmanen@hut.fi).

Kesäteekkari tai dipputyöntekijä

MUISTA LIITTYÄ IAET-kassaan

IAET-kassan
ansiosidonnainen päiväraha:

<i>Kuukausiansio</i>	<i>Päiväraha</i>
1600 €/kk	n. 960 €/kk
1800 €/kk	n. 1040 €/kk
2000 €/kk	n. 1130 €/kk
2200 €/kk	n. 1210 €/kk

KELAN työttömyyspäiväraha:

<i>Kuukausiansio</i>	<i>Päiväraha</i>
-	n. 500 €/kk

Päivärahakuri: www.iaet.fi

IAET-kassa on insinöörien, arkkitehtien ja ekonomien työttömyyskassa, jonka vuosimaksu on 40 €. Kassaan kannattaa liittyä heti, kun saa harjoittelutai kesätyöpaikan; viimeistään D-työvaiheessa. Näin varmistat sen, että ehdit täyttämään kassan työssäoloehdon ennen valmistumista.

www.tek.fi/opiskelijat

TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

ATENESSA LIALLISESTI VESSA SEKSIÄ

JUHANI MYKKÄNEN

Voisiko jokin kertoa miksi, ihmeessöö atenen tapahtumissa ei saa ilmaista viinaa? kuka on järkeä että, ihmiset vaan esittää, olevansa iloisia vaikka ei ole ihan käniissä. Hasitan HUIAUKSEN. Onko lookista, kun opiskelijat juhla mielellä ilman kosanderia tai kinkku pitzaa, minä en ainakin >:/ Lisäksi liiaksi on vessa seksiä.

Niimpä esitänkin että, tästä eteen päin kaikki on aina ihan ”tööt” kun on niin sekasin. Luennolle EI SAISI tulla ”selviksenä”. (Minä puhuin TÄSTÄ asiasta myös Datsun ja riitan kanssa, ja ne oli ihan hulluna samalla kannalla mieltä, asiaa ei ollu esillä jo suunnitellessa ’infoa

Neljäs asia johonka huomiota, on se, että minimisti niitä luentoja missä kerrotaan juttuja. Minä olin syksyllä ”bordelli” bileissä, niissä oli just ni-

itä häkkeitä ja tanssioita mitä minä tarkotin . Paras kohta oli se kun paljon kellään ei ollu normaali vaatteet päällä :DDD Niimpä myös kaikkialle julkisuuteen huolen , että vois EHKÄ VÄHÄN miettiä ,mitä me opetetaan sen lapsille kun ne korvaa meidät täällä , mieti !! Nyt kun olet miettinyt, olet varmaan tosi samaa mieltä: joukossa on voimaa, yksi puu ei pala. Kivahan se on viettää hyvää siellä ”wc”ssä . Mutta, parempia hiirimattoja ?! Saamme nauttia .

Onneksi haluaisin nyt kyllä vetäistä lopullisesti pisteen tähän jatkuvaiseen pornon eli rakastelun katselemiseen atenen kiltta huoneistojen tieto-koneelta. Parempi pyy ”pivossa.” Ikinä ei voi rauhassa katsomaan omia koulu juttuja tai harkkaa ”Olo-h:lle” kun siellä hirveä tiedäthän-

kyllä mikä-käynnissä. Tästä hetkestä eteenpäin voisikinkai siis esille, että kun mennään syömään, niin kaikki. saa tietää siitä sitten, että ei ”hei, Mi-hinkä meni, toivottavasti ei syömään ??? ”! En ole varppina ainoa joka ei ajattele näin , kyllähän kaikki kyllä tietää miltä se fiilis tuntuu että nyt ei enää ketään sydän ystävänä tänään taas :(

Ja jos joku vielä katsoo sitä ”pr0nia” samaan aikaan kun minä yritän syödä porukalla, niin pistäkää edes joku muuukin samaa mieltä. Minä kerrankin sanoin matille (masa p.) ja sekin sano että ” on sama ”... :DD Eli nyt loppu sille lyömiselle (kaikki muistavatko viimesimmän puukotuksen) ja viinan juomiselle. Atene != koirapuisto missä vapaata nakkia , ei tottakai.

Nörttien Demi ja Länsiväylä

Arttu Arstila, Anni Laukkanen & Meeri Nieminen

Kolme katkeraa entistä päätoimittajaa istuivat olohuoneella ja selailivat muiden kiltojen lehtiä...

Kvantti

Fyysikkokillan lehdessä yhdistyvät Nyt-liite ja Tieteen kuvalehti. Lehti on asiallinen, monipuolinen ja sisältää paljon yksityiskohtaista tekstiä fyysikkoja kiinnostavista aiheista. Mukana myös Otaniemen poikamiesten suosikki, Ilman naista –sarjakuva. Lehden perusteella fyysikko on sivistynyt nippelitiedon harrastaja.

Alkorytmi

Tietokillan lehti on nörttiversio Demistä. Lehti sisältää runoja, visoja, tohtorin neuvontapalstan ja pohdintoja onnen olemuksesta – vain painonhallintavinkit puuttuvat. Lehden perusteella tikkiläiset ovat nautinnonhakuja ja heillä on omalaatuinen nörttihuumorintaju.

JUOPUU
3/2004

•Happo • Kivi • Fika • Niisi-Maaria • Puhkoti

Juopuu

Puunjalostajakillan lehti muistuttaa Otaniemen ulkopuolisista lehdistä eniten Pahkasikaa. Lehti koostuu sisäpiirin jutuista ja alapään huumorista. Erikoisuutena lehti taitetaan edelleen perinteisesti käsin. Lehden perusteella puunjalostaja on hilpeä, huvittelunhaluinen ja aina kännissä.

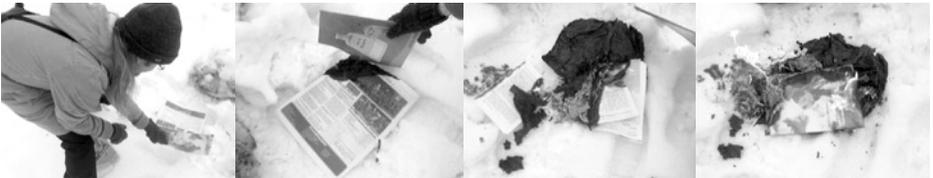

Sössö

Sähköinsinöörikillan lehti tuo mieleen yritysten henkilöstölehdet. Osaston rooli on merkittävä lehden tekemisessä, ja lehti onkin asiallinen. Sössön perusteella sähköteekkarit ovat asiassa pitäytyviä pukumiehiä, jotka harrastavat hienostuneesti sivistyneempiä osasia teekkarikulttuurista

Ruutiset

Ruutiset on Otaniemen oma Länsiväylä. Yksitoista mainosta kahdeksalla sivulla herättää epäilyksiä rahanpesusta. Lehden sisältämät muutamat jutut ovat hyvin muodollisia verrattuna muihin kiltalehtiin. Lehden antaman kuvan mukaan raksalaisia on paljon, niillä on kaikilla lakki päässä ja ne näyttävät kaikki samalta. Melkein kuin infolaiset.

Mediatutkimusta laadukkaimmasta päästä

Toimiiko edes sytykkeenä?

Lopuksi halusimme ottaa lehdistä kaiken hyödyn irti, ja kokosimme niistä nuotion TUAS-talon taakse. Ruutiset oli lehdistä ainut johon sytkäri tehoi, ja pian se roihusikin iloisesti. Muut lehdet syttyivät Ruutisten avustuksella, poikkeuksena Sössö joka tukahdutti melkein koko nuotion ja savusi pahalle haisten. Parin minuutin kuluttua lehdistä oli jäljellä vain kasa tuhkaa sekä mustunut puolikas Juopuu-lehdestä.

	Kvantti (3/2004)	Alkorytmi (2/2004)	Juopuu (3/2004)	Sössö (3/2004)	Ruutiset (3/2004)
Sarjakuva	5	ei	1+varas- tettuja	2	1
Runo	ei	8	ei	ei	1, raadilta
Exquraportti	Turku	ei	Australia	Kotimaa ja Serbia	Unkari
Kirkkovene	ei	ei	vain kannessa	ei	ei
Teekkarilakki	vain mainoksessa	on	ei	8	satoja
Haastattelu	uusi toimittaja	ei	phuksi	revontuli- tutkija	phuksi- kapteeni
Opintojuttu	tutkintoraken- neuudistus	ei	ei	ei	ei
Teema	historia	ei	aina sama	ei	ei
Tekijöitä	11	11	ei kerrota	16	8
Mainos	2	ei	1	1	11
Tutkivaa journalismia	historiajutut	onnellinen elämä	ei	kauppa- vertailu	ei
Sisäpiirivitsi	“Boccaccio tuottaa killan tiedottajan signaturen”	ircquotet, hallitusvisa	koko lehti	pienet sammakot	ei

Valmistuneet

Astrid Pietilä

Asiakkuusprosessin systeminen mallintaminen sen kehityskohtien tunnistamiseksi

Mirja Lemmetty

Verkostoituva kaupunkisuunnittelu: prosessin kehittämisen näkökulma

Tuomo Hakulinen

Sosiaalinen läsnäolo monen pelaajan raha-automaattipelissä: tapaus Ryhmäpokka

Laura Leinikka

Prosessitieto verkottuneissa projekteissa - tapaustutkimus rakenneteollisuudesta

Viva La Resistance!

Kuinka tekniikasta kiinnostuneista lukiolaisista tehdään viidessä vuodessa säihkyviä IT-alan moniosajia? Koulutuksen sisällöllä on tässä vain pieni rooli. Tärkeä vaikutus on sillä henkisellä ympäristöllä, jossa nämä vuodet vietetään.

Sosiaalipsykologiassa on käytössä käsite itseään toteuttava ennuste. Kun ihmisiltä odotetaan tietynlaisia käyttäytymistä, he muuttavat toimintaansa odotusten mukaiseksi. Näin odotettu käytös toteutuu tavanomaista todennäköisemmin, ja ennustus pitää paikkansa.

Killan suosikkitermien listassa kärjessä on yleensä menestyminen. Kyse on järjettömistä opintoviikkomääristä, työnteosta opiskelun ohessa ja varsinkin valtavasta itsetuottamuksesta omiin kykyihinsä. Harva meistä oikeastaan täyttää menestymisen edellytykset. Silti myytti siitä kiertää sitkeästi vuodesta toiseen. Aina on joku toinen, jolla

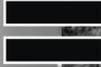
on hienempi työpaikka ja kalliimpi läppäri.

Menestymisestä on tullut itseään toteuttava ennuste. Jos uskoo tähän myyttiin, on tuomittu omasta tahdosta riippumatta hiljalleen muuttumaan Business Opportunity Directoriksi. Oravanpyörästä voi irrottautua vain myöntämällä, että saa tenteistä ykkösiä, ja sanoa olevansa tyytyväinen siihen.

Killan hippi Arttu Arstila

hieno ristikko

	tervehdys		rikas kuin linnulla	oli infolla vaihdossa	häviisi laulussa		kana sanoo	▼ hepat ----- Espoossa
jumala				estetiikan jälkeen				
studio1:ssä paljon					infolla ei opiskella SATTUI			
__visa ompussa ILU hoitaa	jumala			suunnistuksessa fuksikapu				
▶							kaimat treellä MUU	
	Athenessa vielä muutama				hoitaa tarjoilun ainainen			Athenen kaimat
			köyhien sankari			korppi sanoo -- opia		
	amiksen työväline TUNNE			laulu: __aurinko meillä				siveä mielenlaatu
		▼		vähän infoa kehuja			PUH Intiassa g=k	
selain AS kulkee					purku- jouni kaupunki			
Sähkö E.			▶					
simmu levite sumu	ilmentymä		Athenes hyvää puun alla					
		iso tietsikka					kouluttaa fuksin	
▶				hymnissä				
▶			laulu: äly					
					ristikon laatija			